

Jeg har elsket dig så længe

En fortællestil når den rammer plet

Af Palle K. Johansen

Dette er et mesterligt, indtrængende drama med brilliant spil af Kristin Scott Thomas ("Den engelske patient" og "Fire bryllupper og en begravelse") instrueret af Philippe Claudel. Dobbelt prisvinder i Berlin, vinder af BAFTA for Bedste ikke-engelsksprogede film, European Film Award vinder for Bedste Skuespillerinde, Golden Globe nomineret for Bedste Udenlandske Film og Bedste Kvindelige Hovedrolle. Så er vi orienteret!

Juliette Fontaine (Kristin Scott Thomas) løslades efter femten år i fængsel og får uventet husly hos sin lillesøster Léa (Elsa Zylberstein), som bor sammen med sin mand og dennes far og to døtre. Livet udenfor fængslets mure viser sig at blive en stor prøvelse for den fåmælte Juliette, som ikke lader nogen komme hende nær. Men den iskolde facade, hun har bygget op gennem årene, begynder langsomt at krakelere, og efterhånden begynder vi at forstå, hvad det er, der har formet hende og hvorfor hun reagerer, som hun gør.

I filmens rolige udviklende forløb, som musikken kunstnerisk løfter, bliver vi mere og mere involveret i handling og følelser. Fra begyndelsens enkle handlingsbeskrivelse, hvor vi ser Juliette sidde i luft-havnen og vente med et tomt ansigtsudtryk – udslukt og forladt – forsøger vi at finde baggrunden herfor. Som vanligt danner vi handlingsforklaringer til billedforløbet, men hele vejen igennem filmen må vi opjustere vores opfattelse af det vi ser. Baggrunden viser sig hele tiden at være en anden, og man lover sig selv, at det er forkert at træffe for hurtige beslutninger om andre mennesker. Léa forstår denne kunst. Med en ro og empati, som man ikke i starten forstår, er hun en støtte for søsterens genetablering i familien og virkeligheden.

Filmen er bygget op omkring hverdagen og intet andet. Middagsbordet, shoppeture, kontoret osv. Tonen er tøvende og tilbageholdende, når Juliette er i nærheden, og frustrationen stor, når hun ikke er. Ingen véd, hvorfor hun gjorde, som hun gjorde, og derfor véd ingen, hvad hun er for et menneske. Monster eller misforstået?

Det er blændende skuespilkunst søstre imellem, og man gribes af de stærke følelser, der maser sig ind mellem dem. Historiens ender, hvor den stærke fortælling må ende – med dilemmaer, som de fleste vil kunne relatere til: Hvilke krav og rummelig indsigt stilles der til mig for bedst at forstå et andet menneskes problem? Hvordan undgår jeg at sætte andre i bås, før jeg får tilstrækkelig indsigt? Findes der forsvar for eutanasi?

Det er ganske enkelt en dybfølt og smertelig film, som varmt anbefales voksne biografgængere, der vil have noget at tænke over. Filmen egner sig til filmklub og studiekredsarbejde.

Filmfakta

Il y'a longtemps que je t'aime - Frankrig 2008 - Instr. og manus: Philippe Claudel - 117 min. - Medv.: Kristin Scott Thomas, Elsa Zylberstein, Serge Hazanavicius, Frédéric Pierrot, Laurent Grévill - Dansk biografpremiere d. 7/8 2009 og på DVD d. 18/1 2010 - Udlejning/pressebillede © Miracle Film

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7449&area=2>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2562>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/18526>